

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa A. S. i W. S.

przeciwko A. L.

o nakazanie pozwanemu wydania rzeczy ewentualnie o zapłatę,

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

w dniu 26 listopada 2025 r.,

na skutek skargi A. S. i W. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. I AGa 139/22 i przed Sądem Okręgowym w Krakowie o sygn. IX GC 18/18,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.

[kf]

UZASADNIENIE

Skargą z 7 sierpnia 2025 r. (data prezentaty) skarżący A. S. i W. S. zastępowani przez adw. K. B. wnieśli skargę na przewlekłość postępowania sądowego, toczącego się obecnie przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, sygn. I AGa 139/22, żądając: stwierdzenia przewlekłości w tymże postępowaniu (1); przyznania od Skarbu Państwa na rzecz skarżących kwot po 20 000 zł (2); wydania zalecenia sadowi rozpoznającemu sprawę wyznaczenia terminu rozprawy (3);

zasądzenia na rzecz skarżących od Skarbu Państwa kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie w odpowiedzi na skargę z 27 sierpnia 2025 r. wniósł o oddalenie skargi, a w przypadku jej uznania o przyjęcie mniejszej kwoty odszkodowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Krakowie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25;

z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25).

Sąd Najwyższy w wyniku dokonania całościowej oceny treści skargi doszedł do wniosku, że skarżący przyjęli za cel objęcie skargą postępowania tak przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. I AGa 139/22, jak i przed Sądem Okręgowym w Krakowie o sygn. IX GC 18/18.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[kf]

[a.ł]